

REDACTIUNEA
Administrațiunea
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancoate nu se
primesc.
Manuscrisuri nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următoarele
BIBLIOTECI DE ANUNȚURI:
In Viena: la Mr. Dukes Nachst.
Nux. Augensfeld & Emorio Les-
ner., Heinrich Schalek. A. Op-
pelik Nachst., Anton Oppelik.
In Budapesta la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII. Erszsbet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
rie garmond pe o coloană 10
bani pentru o publicare. Pu-
blicări mai dese după tarifar
și învoială. — RECLAME pe
pagina 8-a o serie 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXVII.

„GAZETA” iese în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 fr. pe an.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nu colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 90. etajiu
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 cor., pe șase luni 12 cor.,
pe trei luni 6 cor. Un esem-
plar 10 bani. — Atât abona-
mentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 271.

Brașov, Marți-Miercuri 8 (21) Decembrie.

1904.

Exemple rele.

(a) În țările coronei sfântului Stefan, cu numărusele popore și religioși, pe cari se efortăză de o jumătate de secol să le asimileze, ori vrău ori nu vrău, unul din acele multe popore, Maghiarii — tenacitatea cea mai strașnică în apărarea idiomului național au manifestat-o poporele aparținătoare ritului răsăritean.

Dintre toate poporele răsăritene, singurii Români sunt aceia, cari au ca limbă liturgică o limbă viuă, limba, pe care o întrebuințază în conversația lor zilnică, aceea prin care își exprimă durerile și bucuriile în poezia populară, limba literaturii lor în sfârșit.

Rugăciunea și doina sunt intrinsece deci la Români și consacrate atât prin usul de Duminică la altar, cât și prin usul de toate zilele la lucrul câmpului într-o singură noțiune, una și nedespărțită, care alcătuiesc legătura nemuritoare a ființei noastre etnice. Limba noastră are deci toate criteriile necesare pentru ca nici odată să nu piară.

Cei ce umblă cu teorii de asimilare, o știu acesta prea bine, și de aceea în diferite rânduri au accentuat, că rezistența cea mai îndârjită în campania lor utopică au întâmpinat-o la Români.

Nu se poate spune același lucru și despre poporele aparținătoare culturii apusean.

În Ungaria sunt de exemplu milioane de credincioși catolici de naționalitatea germană și slovacă. Milioane de credincioși!

Să poftescă acum cineva să cerceze, unde întreține biserica catolică vr'o preparandie sau vr'un gimnasiu sau vr'o altă școală secundară, în care limba de predare să fie cea a credincioșilor germani sau slovaci?

O astfel de școală nu se află nici pe tot teritoriul Ungariei.

Nu numai atât. Chiar și școlile primare sunt pe calea cea mai bună de a se maghiarisa.

Dintre poporele cu cult oriental, cari au intrat în comunitatea de interese mai strinse cu catolicii, Rutenii sunt aceia, asupra psihicului cărora se repercutează mai cu efect influința apusană.

Și influența acesta din punct de vedere național este pur și simplu desastroasă.

Rutenii astăzi n'au nici cler, nici intelectuali naționali. Clerul (excepțiile sunt disperate!) nu cultivă nici limba, nici datinele poporului, a cărui prescură o mănăncă, și și-a părăsit până și portul oriental.

Intelectualii? Intelectuali ruteni nici nu există, au trecut cu toate tărbuțele lor în tabăra intelectualilor maghiari.

De câte ori se ivesc însă guvernul cu vr'un proiect maghiarizator, ies la ivelă și figurile abominabile ale popilor hermafrodiți, cari la altar mai cântă (până la aprobarea?) liturghiei maghiare) în limba paleoslavă, der în familie au abandonat limba poporului lor; și se ivesc tinerimea ruptă de trunchiul național și aplaudând tentativele de maghiarizare, protestează împotriva celor ce vor să afirme, că și Rutenii trăiesc.

Asemenea exemplu am văzut în Maramureș, unde vicarul rutean a cântat laude proiectului lui Berzeviczy, pe care nu i-ar fi fost permis să-l aproba nici ca vicar, nici ca Rutean.

Al doilea exemplu l'am văzut săptămâna trecută, când tinerimea de origine ruteană din Budapesta a declinat „cu grăță” solidaritatea cu protestul de la Praga.

Esemele de felul acesta încuragază guvernul, și Berzeviczy s'a grăbit a invoca cazul din Maramureș într-o întrunire politică din Budapesta.

Nu invidiază, ce e drept, nimănui guvernul pentru încurajarea acesta. În același timp însă exemplul Rutenilor trebuie să servescă Românilor de avertisment, ca să vadă unde duce neglijarea educației adevărate a clerului și să prevină răul din timp.

Căci semne de atrofiere a sentimentelor naționale se arată și la noi pe ici pe colo și ar fi o nenorocire când aceste semne s'ar înmulți.

Protestul alegătorilor sași din cercurile Sibiu, Cisnădie și Christian. „Sieb. d. Tgbltt” aduce în numărul său de azi un lung raport despre adunarea alegătorilor sași din cercurile electorale ale Sibiului, Cisnădiei și Christianului convocată cu scop de a protesta contra proiectului de lege al ministrului Berzeviczy. Vre-o 800 alegători au fost prezenți în spațioasă sală de la „Gesellschaftshaus”, între cari numeroși alegători sași țărani din numitele cercuri. Între cei prezenți — dice organul sâsesc din Sibiu — au fost și mai mulți alegători români, între cari 2 membrii distinși ai consistoriului metropolitan gr. or. cât și vre-o doi membrii ai inteligenței maghiare din Sibiu. Adunarea a fost deschisă și presădată de profesorul Adolf Gottschling, locțiitorul presidentului comitetului cercual sâsesc. Între aplause și aclamări neconținute și însuflețite au vorbit d-nii: prof. Gottschling, redactorul Neugeboren, preotul Iosef Konnerth și țărani Rill și Schuldner. Asupra energicelor discursuri vom reveni în numărul de mâine. S'a primit cu unanimitate o rezoluțiune, care respinge proiectul din sesiune, protestează contra siluirii învățământului popular sâsesc și exprimă ferma speranță, că deputații sași vor căuta să împedecă din toate puterile lor votarea acestei legi.

Sfârșindu-se ordinea de zi, cei prezenți au intonat cântecul lui Luther: „Eine feste Burg ist unser Gott”.

Din camerele române. În ședința de Vineri a camerei române, ministrul Haret a depus pe biroul camerei legea învățământului privat. Ministrul de finanțe Costinescu a depus un proiect de lege relativ la îmbunătățirile urgente, ce vor trebui să se aducă țăranilor prin legea băncilor populare. Noua dispozițiune luată în sensul de mai sus va face, ca în loc să se încheie contracte individuale cu fiecare țăran în parte, să se facă numai unul singur colectiv. Proiectul a fost adoptat cu 84 voturi contra 1.

În ședința de Vineri a senatului, ministrul de finanțe și ministrul de justiție au depus mai multe proiecte, votate deja de cameră. Se votază apoi recunoșterea calității de cetățeni români a d-lor Eugen Brote (trecut deja și prin cameră), Vasile Vălcu, Iancu Filip, G. Oancia, Apostol Christu, I. C. Oancia, Avram Luca, Ioan Vălcu, Voicu B. Tomescu, Vasile Pasca, Neculai Dobrot, Stefan G. Bellu și Ioan V. Cârnu.

În ședința de Sâmbătă a Senatului d-l P. Grădișteanu a rugat să se aducă mai curând de la tipar proiectul de lege pentru recunoșterea calității de persoană morală a „Ligei culturale”. D-sa roga biuroul să anunțe pe ministrul instrucțiunii, că interpelarea ce a adresat-o pentru 10 Decembrie v. în sesiunea școlilor particulare, se va estinde nu numai asupra școlilor ungurești din Bucuresci, ci și asupra unei alte școli particulare din strada polonă.

Cu acesta ocaziune — a dis d-l Grădișteanu — va spune cuvântul său și în privința proiectului de lege depus în camera ungară de ministrul Berzeviczy.

Crisa politică ungară.

Disolvarea dietei.

Se știe, că ministrul președinte Tisza a sosit Sâmbătă dimineața în Viena, ca să raporteze Majestății Sale asupra situațiunii și să ceară de la Monarch autorizarea de a dizolva camera. Monarchul — după cum a declarat însuși contele Tisza — i-a dat această autorizare, astfel că dieta va

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Vraja străbunei.

De Jassy Torrund.

— Urmare. —

Pe servitorii îi cuprindea uneori o credință superstițioasă de străbuna atotștiutoare, prin care copii — nu se știe de unde și cum — circula legenda misterioasă, că în pășunile suterane ale castelului sunt trei pietri sure, cari îi povestesc străbunei Ursula toate ce se petrec în casă.

În realitate însă înșiși copiii și servitorii îi purtau toate noutățile, din cari apoi străbuna își alcătuia judecata, strecurată prin filtrul înțelepciunii și îndelungatei sale experiențe. Și judecata bătrânei Ursula în totdeauna cea mai nimerită.

Când așadar după o căsnicie fericită de trei luni se tulbură pacea între cei doi copii, ce era mai firesc, decât ca străbuna Ursula să afle numai decât ce s'a întâmplat. Servitoarea, care îi pune masa și îi ducea mâncarea — căci străbuna de mulți ani mai putea coborî scările, pentru ca să

mănânce împreună cu familia — îi spusese: „Ți-am adus azi mâncarea favorită a domnului. El nici n'a atins-o, de mânios ce era”. — Și tot așa, fără să-i fi întrebat străbuna, i-au povestit și băieții, cari au venit sus la dânsa, că lui Iosif îi trebuie o bucată de pânză să-și facă ventrea la o corabie, ér Heintz și-a făcut o gaură în pantalon, pe care nu trebuie să o vadă „mama” numai decât, fiind-că e mâniosă.

Așa pe inserate, când veni și tînăra cocónă cu împletitul de ciorapi, să-i tînă străbunei de urf, cum făcea în fiecare zi, pietrițele cele sure își făcuseră deja datoria, și străbuna știa deja de ce sunt roșii ochii cocónăi.

După obiceiul ei însă n'a dis nici un cuvânt, ci aștepta clipa potrivită. Ea își dedă la o parte furca și își împreună mâinile sbăreite și negre în polă. Asculta în tăcere ceea ce-i povestea cocónă despre lucrările și ostenețele zilei. După un răstimp străbuna își ridică capul: „Tu îmi spui multe de toate, draga mea, numai de bărbatul tău nu-mi spui nimica. A eșit la câmp?”

„Nu. E acasă. Șede în odaia lui și e

cătrănit rău”, răspuse scurt Renate.

„Ce s'a întâmplat?”

„Ruff” a mâncat carne otrăvită pusă pentru cloșani și — a perit. Și pentru asta era să mă pună pe foc.”

„Și tu de sigur l'ai mângâiat cum ai știut mai bine, căci Ruff îi era cănele cel mai iubit de vânător.” dîse străbuna încet și respicat.

Renate se uita la ea cu ochi întrebători.

„Ba bine că nu. Am fost așa de infuriată încât nu i-am rămas de loc dată. Să-și păzescă mai bine câinii. N'au ce căuta în pivniță.”

„Îți spun drept că îmi pare rău de „Ruff”. Era un căne așa de frumos și credincios! Klaus trebuie să fie insolubil.”

„Și mie îmi pare rău” răspuse cu gura jumătate Renate și decă nu s'ar fi infuriat îndată așa tare, i-aș fi și spus-o. — Uite, așa își ține făgăduința.”

„Vești, și așa de mult te iubesc!”

„Frumosă iubire! Pe biata Veronica a băgat-o în mormânt. Eu nu mă las să

mă tortureze ca pe soru-mea”. Și acele olăncăniau furios.

„Am cetit odată un cântec”, răspuse străbuna apăsată „despre ger, vânt și căldură, cari se luară la certă petru om. Vântul, ca și gerul au fost neputincioși — der căldura soarelui a rămas biruitoare.”

„Și Vroni? Dór ea n'a fost decât iubire și căldură și totuși n'a folosit nimica.”

„Copila mea, fie-care după darurile sale. Sărmana Vroni nu știa alta, decât să tacă și să rabde. Și fiind ea așa môle nimic nu e mai firesc, decât că bărbatul a devenit din ce în ce mai grosolan. Tu să fii și môle și tare. Și una și alta la timpul său.”

Renate dădu negativ din cap. „Să fii môle, la asta nu mă pricep nici atâta” și își arătă vârful degetului.

„Trebuie să te pricepi, fiind-că știu că-l iubesc!”

„Nu pot să fac nimica împotriva firei, străbună Ursula! Decă el e iute, eu sunt și mai iute. I-am spus-o din capul locului. — De ce m'a luat?”

fi disolvată prin mesagiu regal în 4 séu 5 Ianuarie.

Vestea despre disolvarea dietei ungurești, a produs în toate cercurile politice mare senzație, cu toate că se așteptau la aceasta. Până la disolvare se va mai ține 1—2 ședințe între Crăciun și anul nou. Dieta a fost amânată erî prin rescript regal numai până la 28 Decembrie, prin urmare la 28 l. c. se va ține o ședință, în care se va face, probabil, ultima încercare cu parlamentul actual. Unii sunt de părere, că în ședința de la 28 Dec. contele Tisza va stăruî din nou a i-se vota îndemnitătea, ca să nu fie silit a face alegeri nouă în stare de *ex-lex*.

Se asigură, că pe ziua de 4 séu 5 Ianuarie însuși Majestatea Sa va veni la Budapesta și va ceti mesagiul de închidere și disolvare, după care se vor orânduî imediat nouăle alegeri. Ordinațiunea despre alegeri se va publica la 6 Ianuarie în fôia oficială. Alegerile ar urma să se facă între zilele de 27 Ianuarie și 6 Februarie, ér nouă dietă va fi convocată pe ziua de 15 séu 16 Februarie 1905.

Cu toate că după înseși declarațiunile ministrului președinte Tisza, el avea în buzunar decretul de disolvare, totuși sunt încă între membrii opozițiunii mulți de aceia, cari dau din cap și dic, că în ultimul moment Majestatea Sa se va răzgândi și nu va disolva parlamentul în stare de *ex-lex*. Nouăle alegeri, dic ei, nu vor schimba nimic în situațiunea încurcată actuală, din contră vor înrăutăți-o și vor pune guvernul în fața unor stări de lucruri și împrejurări mult mai dificile. Piedecile de cari se lovesce ađi, vor esista și atunci, opozițiunea va continua cu tactica ei obstrucționistă, cât timp contele Tisza nu va reface ce a făcut în ședința de la 18 Noembrie. Obstrucțiunea va reînțepe-o la alegerea prezidentului. Ce va face atunci Tisza? Cum va aplica el lex-Daniel?

Pregătiri pentru alegeri.

Comitetul executiv de 25 al partidului liberal și-a început deja activitatea în vederea nouălor alegeri dietale. Cu conducerea campaniei electorale este însărcinat secretarul din ministerul de interne Sandor János. Pe ziua de ađi, Marți, toți fișpanii nu fost citați la Budapesta. Tisza îi va primi pe rând, parte ca să le cêră informațiuni, parte ca să le dea instrucții.

Desmintire.

Organele guvernului desmint scirea, că contele Tisza, înainte de a pleca la Viena, ar fi avut o convorbire cu contele Andrassy, precum și scirea, că Majestatea Sa va asculta, afară de consilierii săi oficiali, și pe alți bărbați politici.

Ședința de erî a dietei.

Erî, Lună 19 Decembrie, dieta a ți-

nut o scurtă ședință. Au participat în număr mare atât deputații guvernamentali, cât și cei opoziționali. Înainte de deschidere se răspândise șvonul, că contele Iuliu Andrassy va lua cuvântul înainte de ordinea de ăi. Acesta însă nu s'a întâmplat.

La ôrele 10¹/₄ ședința fu deschisă de viceprezidentul br. Artur Feilitzsch. S'a verificat mai întâi procesul verbal al ședinței precedente. A luat apoi cuvântul ministrul președinte contele Stefan Tisza și a anunțat, că a sosit un *rescript regesc*, pe care l'a dat prezidentului, ca să se cetescă. Rescriptul a și fost cetit în mijlocul unei tăceri generale. Prin rescript *ședințele dietei sunt din nou amânate până în 28 Decembrie*.

Drépta liberală a primit rescriptul cu strigări șgomotose de „éljen”, ér stânnga cu strigări de: „trăescă constituția”. Cu această ședința s'a închis.

O declarație a contelui Apponyi.

Contele Albert Apponyi a ținut Duminecă un mare discurs în *Teresopol* despre atentatul de la 18 Noembrie și despre disolvarea dietei. Apponyi nu crede ca în contra legii „regele constituțional se ordone disolvarea dietei”. Dêcă totuși ar disolva-o și dêcă nouă dietă va aduce hotărâri pe baza legii Daniel, cari ar fi sancționate de monarch, el n'ar recunôsca acele legi și nu li-s'ar supune.

Declarațiunea lui Apponyi a produs mare senzație și iritațiune în cercurile curții.

„Despre ce e vorba“.

Cronicarul săptămânal al ăiarului „*Budapesti Hirlap*” se miră, cum de cei din Viena nu înțeleg nici acum atitudinea politică a contelui Iuliu Andrassy, când se scie — dic el — că împératul Wilhelm i-a înțeles mai bine pe Maghiarii, ér Bismarck spunea încă la 1861 cum ar trebui să fie înțeleși Maghiarii de către înaltele cercuri politice și diplomatice din Viena și de casa domnitore.

Pentru a-și dovedi aserțiunea, numitul cronicar citéză o scrisóre ce a adresat'o Bismarck la 13 Martie 1861 consilierului Schleinitz, care îi sciea, că nu scie ce va fi cu Maghiarii, — jăci dêcă intențiunile lor se vor realiza, e gata cu poziția de putere mare a monarchiei austro-ungare. Bismarck spunea următorele în scrisórea lui către Schleinitz:

„Dêcă m'ar fi ajuns nenrocirea să fiu împérat austriac, mâne m'asî strămuta la Pesta, în uniformă de husar așî vorbi și așî cãlări unguresce, așî încorpora la Ungaria tot ce încape în ea, m'asî presenta în persoană în dieta maghiară, a-șî tracta cu ea, i-așî spune adevêrul curat, că prima însușire a împératului austriac este de a fi rege maghiar, toate celelalte țeri fiind țeri tovarășe. Numai pe calea acesta s'ar

puté salva lucrul. Un regat merită atâta osteneală, ca omul să rezideze câteva luni în Buda“...

„Éta — dic cronicarul ăiarului maghiar — Bismarck a înțeles despre ce e vorba. Și ađi și mâne despre acesta va fi vorba. Tôte celelalte ce se întâmplă: obstrucțiune, mâna tare, crisă, 18 Nov., 13 Dec., alegeri nouă, căderea lui Tisza și apoi încercări nouă, sunt numai efecte, numai cestiumi laterale față cu lucrul principal pe care Bismarck l'a prevêdut înainte cu 50 de ani și pe care cei din Viena nici ađi nu-l înțeleg. Roibul maghiar, vorba maghiară, regatul maghiar: éta cea mai importantă însușire a împératului austriac“...

La acesta n'avem de adaus de cât ceea-ce scie „*Magyarország*” în nr. de la 18 l. c. dicând, că după-țe Neamțul l'a biruit pe austriaci la 1866, împératul (Francisc Iosif) strimtorat fiind, s'a rugat de noi să-l încoronăm de rege“...

Mai vreți comentari?

Răspunsul

la „atacurile nemeritate“.

Brașov, 7 (20) Dec. a. c.

În tipografia Ciurcu & Comp. din Brașov a răsărit zilele aceste din nou o broșură roșie, a doua în timp de un an, care se împarte cu grămada gratuit prin „Cetate” ca și prin „Scheiú”, în oraș ca și n'afară de oraș“.

Mai an se trata de repararea reputațiunii morale a celui ce scie și răspândește aceste broșuri, acum e vorba de apărarea și justificarea condamnabilei conduite a lui și a tovarășilor săi cu ocaziunea alegerii ultime municipale din Scheiú.

În ambele casuri acest personaj și-a permis a ne face responsabil pe noi de la Gazeta de tôte umilirile și neplăcerile, ce el a trebuit să le suferă pentru pécatele și ineptiile sale, cari l'au adus în conflict cu întreaga societate cultă română din Brașov.

Broșura de față intitulată „Alegerea municipală din Scheiul Brașovului, ținută la 3 Decembrie st. n. 1904. Acte și fapte“, se combate însăși pe sine, și numai prin contradicțiunile ei nesfârșite dela început până la sfârșit, ne mai vorbind de spiritul tendențios și de falsitățile ce le conține.

Am puté deci s'o ignorăm cu totul dêca nu s'ar adresa direct și în mod așa de pervers la ômenii mici și simpli din popor, așîțindu-i în contra clasei culte a societății noastre.

La aceste așîțări va trebui să revenim în numărul popular al fôiei noastre.

Pentru ađi ne mărginim a pune în lumină adevêrata istorie cu „declarațiunea-protest“, care avé sê se „publice în copie“ ca și când ar fi putut să se publice și în original.

Marți în 6 Dec., a patra ăi după alegerea municipală din Scheiú, ne-a fost prezentată la redacțiune acea „declarație-protest“, despre care se dic pe pag. 5 a broșurii, că avé sê fie „un răspuns la atacurile nemeritate“, ce le-a făcut „Gazeta“ contra companiei, care venise cu potera străină spre a lupta contra fraților la alegere.

Cum putea să fie declarațiunea-protest un răspuns la aceste atacuri, când copia ei, pe care am vêdut'o noi, precum și „originalul“, pe care-l vedem „publicat“ în broșură, pórta data de 17/30 Nov. adevăc cu patru zile înainte de alegere?

Dér înțelegem! „Declarația-protest“ n'a avut de cât scopul de a justifica acel fapt ne mai pomenit la noi, prin afirmarea că „n'a fost cu puțință“ ca cei din cestiuine să mERGă cu clubul român și deci au trebuit să apeleze la sprijinul străin.

Dér să restabilim adevêrul deplin și curat. Declarațiunea-protest ne-a adus'o spre publicare d-l Dr. Eugeniu Mețianu. Originalul nu ni l'a arătat, nici nu i-l'am cerut. Ni-a lăsat înderét numai copia sê o cetim și sê-i comunicăm dêcă ne convine publicarea.

După ce am cetit copia „declarațiunei-protest“ în aceeași ăi am retrimis'o însoțită de următoreă scrisóre, pe care în absența redactorului responsabil, d-l Dr. A. Mureșianu a alăturat'o la acel manuscris, adresându-o (cu data de 6 Dec. n.) prezentatorului ei, d-lui Dr. Eugen Mețianu, procuror comitatens. Éta-o:

Declarațiunea-protest subscrisă de d-protopop Vasile Voina (însé nu cu subscrierea sa originală) și datată de la 17 (30) Noembrie 1904, pe care mi-ați prezentat'o ađi dimințată spre publicare, se referă la cele petrecute înainte de alegerea municipală din Scheiú (3 Dec. n. a. c.) și vrea să trecă ca justificare a procederei unei fracțiuni șmalcontente din Scheiú în fața alegerii.

Trebuia prin urmare în orî-ce cas să fie publicată această declarație Joi în 1 Dec. st. n., séu cel mult Vineri în 2 Dec. st. n. în ajunul alegerii. Astăđi este întârziată, ba publicarea ei a devenit ađi chiar imposibilă în urma faptelor neromânesci sêvârșite de amintita fracțiune în decursul alegerii de Sâmbăta trecută, cari fapte esclud a priori orî-ce discuțiune de natura celei sulate în „declarațiunea-protest“.

Protopopul V. Voina nici nu are ađi îndreptățirea să mai vină să protesteze, când în constătuirea clubului nostru municipal (ținută Duminecă în 14 (27) Nov. a. c.), în care s'a stabilit lista candidaților d-sa a fost de față și n'a făcut nici ce mai mică observare despre „pretinse șelî neescusabile“ și „acte de violențe“ ce s'ar fi comis cu această ocaziune — precum nu și-a ridicat glasul nici unul din cei mulți, cari erau de față, și în al căror nume d-l Vasile Voina vrea acum să protesteze.

Vê rog a comunica această mandatuțului D-Vôstré și a primi etc. etc.

Betrâna se uită la ea lung și dise: „Și între voi doi, două pietri de móră, se macină sufletele nevinovate ale copiilor“.

Renate nu răspunde. Acele nu mai clăncăniău și ciorapii steteau nemișcați în pólă. Privirile ei umblau pe feréstră la câmpia vastă și roditoare, ér din pèpt îi eși un ôftat adănc.

Afara se coboria amurgul.

„Oftéză numai, ca să ți-se mai ușureze necazul“ dise străbuna ridênd.

Cu vorbele acestea mângăie bêtrâna și pe Ionel cel de șapte ani, când acesta oftéză scriind la teme. Tot mângăierea acesta o da și servitórei tinere, când își destăinuiesce dragostea. Și în sfârșit aceleși cuvinte le-a spus și lui Klaus, când a venit să caute mângăiere la străbună după-țe rămase vêdov.

Și tot-deuna și-a ajuns scopul. Este ceva consolator pentru inima omenescă, când se gândesce că în cele din urmă totuși se pôte ușura necazul.

„Ce să fac? întrebă Renate îngrijată.

Străbuna se uita neclintit înaintea sa, par-că ochii ei ar căuta să descifreze vr'o sentință minunată din vr'o carte străveche.

„Pentru fie-care inimă se găsesce undeva buruiana de leac,“ dise ea în sfârșit gânditoare. „E vorba numai să o scim afla.

Unii firesce, nu o află nici-odată, ér alții dau de ea, după ce e prea târđiu. Tu ești fiica norocului, Renate. Pôte vei avé vr'odată prilej, să-i faci lui Klaus ceva jertfă mare, scii ceva, care nu se pôte face decât unuia, pe care îl iubim mai mult decât orî-ce pe lume. Dêcă va veni acel prilej, să nu-l lași neutilizat. O să veđi, că va fi bine, și atunci o sê-l porți legat de o sfóră de mătasă. Bărbații iuți la mânie nu sunt cei mai rei, ér Klaus are în fond o inimă de aur... Un lucru însă nu trebuie să uiți. Trebuie să tac și să nu vorbesc prea mult. Almintrea leacul rămâne fără efect.“

Nici-odată n'a ținut străbuna un discurs așa de lung. Se vede că era bine dispusă. Și apoi era și nevoie de o încurajare mai temeinică.

Buzele Renatei svâcneau ironic.

„Veronica nu i-a adus decât jertfe de dragoste din revărsatul zorilor și până nôptea târđiu. Și care i-a fost răsplata? Ea se sculă și își strînse ciorapul. „Tre-

bue să mă cobor, străbună, să dau copiilor de cină“.

Pe scări repetă în sine: „Sê-i aduc vr'o jertfă... Străbuna pôte să vorbescă. El să mă tot cicălescă și eu sê-i aduc ceva jertfă? Nu, nu ni-a fost așa vorba“.

Sórele dispăruse de la orizontul căminiciei. În mijlocul lunii Maiú era furtună și plóie. „Orî cât ar susține străbuna, sê-i aduc ceva jertfă, nu se pôte. Ceva, care să fie un semn de mare iubire — așa dică par' că străbuna! Se pôte una ca asta pentru un bărbat, care numai pe sine se iubesc?“

Éc'asa se luptau cei doi soți pentru dreptul celui mai tare. Uneori țineau câte un armistițiu scurt, în care trăgându-și de sémă, vedeau cât de strașnic este focul împotrivirei ce ardea în interiorul lor. „Focul și apa nu se potrivesc la olaltă, dér două focuri puternice încălđesc bine vatra“, dise străbuna odată vorbind în parabole despre cele două soții ale lui Klaus Wrede.

Pacea însă nu ținea mult. Fie-care căuta să descopere o parte slabă în adversar, pentru a reînțepe din nou atacul. Odată, în dricul verii, Klaus eșise

călare la câmp, trântind ușa de se șgudu castelul de la pivniță până la turn. Avusesese érași o altercație cu nevasta și era furios. Renate, după ce a plecat bărbatul, începú să cose. Nu ședu însă mult la masă, căci îi ferbea sângele. Eși să vadă de copii. Trecênd prin veranda umbră de plantele acățătore, ce crescuse de jur împrejur, zări o țerancă ședênd jos cu mâinile pe genunchi. Par' că a sosit de undeva de departe și are nevoie să se odihnescă. Lângă femeie era un coș mare învêlit.

Renate se apropie de femeie: „Aștepti pe cineva?“

Femeia își întorse capul. Era o țerancă bêtrână, care se uita cu ochii plini de grijă la tînêra cocónă. „Aș vré să vorbesc cu domnul“, dise ea.

„E la câmp. Nu vine până la prând“.

„Am sê-l aștept“, răspunde femeia cu răbdare.

„Nu poți să-mi spui mie?“

„Trebuie să vorbesc cu domnul în persoană“.

„Atunci să aștepti în numele Domnului, dér vino și ședí aici pe un scaun“.

Cocóna se duse în odaia copiilor.

Răsboiul ruso-japonez.

Port-Arthur.

Telegrame din Cifu anunță următoarele:

La 16 Dec. a sosit aici un ofițer rus și 4 matrozii pe o joncă, venind din Port-Arthur. Ofițerul a adus scrisori pentru consulul rusesc din Cifu. El a declarat, că scirile despre stricarea singuraticelor vase rusești sunt numai în parte adevărate. Rușilor încă li-a succedat a scufunda 3 torpilore japoneze și un mare vas de război.

După spusele ofițerului, situația Port-Arthurului nu este așa de critică, cum zic Japoneseii. În ultimele zile număruse jonce chineze au pătruns în port cu proviziuni și trei mari vapore americane au adus muniții și proviziuni la Port-Arthur. Generalul Stössel a fost din nou rănit. Pe baza scrisorilor primite de la Stössel, consulul rusesc declară, că Japoneseii răspândesc sciri esagerate despre succesele lor. *Rușii sunt stăpâni încă pe forturile de la nord și sud și pe toate forturile principale, ér din tonul în care sunt scrise epistolele lui Stössel rezultă, că el nici nu se gândesc la capitulare.* Ofițerul rus mai spune, că la asediarea colinei de 203 metri pierderile Japoneseilor au fost de 12,000 ómenii. Ei n'au putut să țină colina decât 2 ciasuri. Colina o folosesc și acum numai ca punct de observare. Fortăreța se va pute ține încă mai multe luni.

— Generalul Stössel a adresat Țarului două telegrame, una cu data de 25, alta 28 Noemvrie despre luptele de la Port-Arthur.

În telegrama de la 25 Nov. Stössel spune, că la 20, 21 și 23 Nov. atacurile Japoneseilor au fost respinse, pierderile peste 2000 de ómenii. În telegrama de la 28 Nov. dăce, că zilele de 26 și 27 ale acestei luni au fost din cele mai sângerose. Rușii au respins atacul Japoneseilor îndreptat contra aripei stângi de la golful Pigeon și li-a cauzat Japoneseilor mari pierderi. Tot în acea noapte Japoneseii au atacat trupele de la fortul Palungšan, dér au fost respinși. Așa au pățit-o ei și la atacul contra colinei înalte. Șanțurile și-au schimbat de două ori stăpâni. În noaptea de 27 Nov. Japoneseii au fost bătuti și respinși prin atac de baionetă. Séra la 10 Japoneseii au atacat cu forțe considerabile o baterie de la flancul stâng rusesc. Ei au și cucerit o parte a bateriei, dér atunci soldații ruși au făcut us de baionetă și au silit pe inimic să se retragă. Stössel sfârșesc mulțumind lui Dumnezeu, că i-a ajutat din nou să respingă pe dușman.

Amiralul Alexiev, fostul locțiitor în Manciuria, a făcut unui diarist nise declarațiuni interesante asupra răsboiului.

făcù o revistă prin bucătărie și câmară și éráși se întórse în verandă. Uitase într'aocea de femeie. Acésta însé ședea și aștepta cu răbdare și resignare, cum numai ómenii din popor sciu să aștepte.

Renate Wrede, vecinică activă, nu putea înțelege și nu putea tolera o așa pierdere de timp. Ea scóse mititelul său ceasornic de aur de la brâu. Încă două ceasuri până la prând!

„Ei, spune-mi, ce ai pe inimă, eu am să-i spun apoi bărbatului meu“, începu ea din nou.

„Bătrâna se uita cu un fel de frică la dînsa și dădu negativ din cap. „Nu pot să spun nimenui, de cât domnului în persoană“.

„Bărbătețul meu n'are secrete înaintea mea“, răspuse Renate cu mândrie.

Nici un răspuns, numai priviri îngrijate și fórte elocvente... Renate începù să regrete, că a fost așa aspră cu femeia și punându-i mâna pe umér dîse cu blândetă: „Dacă ai vr'un necaz, spune-mi mie. Póte mai bine îți voiți ajuta eu, de cât el“.

(Va urma).

El a spus înainte de tóte, că Japoneseii s'au pregătit de mult pentru acest răsboi. Față cu Rusia, Japoneseii operéză tocmai așa cum a operat Germania față cu Franca la 1870. Nu sciam nimic ce se petrece în jurul nostru și timp de 10 zile n'am primit nîci o scire despre ce se petrece la Cemulpo. M'am tređit numai deodată, că de la ministrul nostru din Tokio nu mai primesc nici o scire. Cu tóte-că Japoneseii din Quantung aveau scire despre ruperea relațiilor diplomatice, ei totuși mi-au cerut scutul. Trebuia să-i espulsăm pentru a-ne feri de spionajul lor, acésta însé nu se unia cu spiritul legilor nóstre pacifice.

În decursul răsboiului, Japoneseii n'au riscat nimic ce ar fi fost în paguba lor. Ei numai atunci au pășit agresiv, când situația noastră era din cele mai grele. Dăcă Rusia ar fi avut o flotă puternică, răsboiul n'ar fi urmat.

Ce privesce flotă rusescă, ea — dăcă va căde Port-Arthurul — trebuie să mérégă la Vladivostok, de unde dominéză întreaga mare japonică. *Port-Arthurul trebuie se-l recucerim.* Fortificarea lui de fapt s'a început numai înainte cu 3 ani. Fortificațiile mai serióse s'au început în Decemvrie anul trecut. În decursul răsboiului s'au ridicat număruse forturi noué.

Răsboiul va dura încă mult timp.

SCIRILE DILEI.

— 7 (20) Decemvrie.

Congregația comitatului Făgăraș. Membrii români ai congreției comitatului Făgăraș sunt rugați a lua parte cu toți la ședința din 21 Decemvrie a. c. În presără va fi conferința la hotel „Paris“, în care se vor debate mai multe cestiuni de mare importanță. — *Mai mulți membri.*

În zilele diarului „Bukarester Tagblatt.“ Diarul Bukarester Tagblatt și-a serbat Dum. 25 de ani de existență. În numărul festiv, apărut cu acest prilej, d-l Iuliu Pop, directorul aceluia diar publică și o scrisoré primită de la contele de Bülow, cancelarul german. În acea scrisoré este următorul pasaj privitor la relațiunile dintre Germania și România:

„Încă din vremea când, ca ministru tinér, am petrecut câțiva ani fericiți în București, mă interesez în mod viu de tot ce servesc de a face mai strînse și mai număruse relațiunile Germaniei cãtră fórte înăestratul popor de viță romană, de la Dunărea de jos. Cred, că în noul tratat comercial dintre noi și guvernul Maj. sale Regelui Carol, s'a pus o nouă temelie bună pentru strîngerea acestor relațiuni în domeniul economic. Felicitându-vé de jubileul diarului d-vóstré, mă mângăiú cu plăcuta speranță, că diarul „Bukarester Tagblatt“ va colabora și în viitor pentru a apropia spiritul german de cel român și va continua să servescă amicitiei a două popóre, cari au multe interese mari comune“.

La universitățile și academiile ungare sunt înscriși anul acesta 11.822 studenți. Numérul universitarilor din Budapesta este 6561, cu 7 mai mulți decât anul trecut. Din aceștia 642 sunt extraordinari. La universitatea din Clușiu sunt 2217 studenți cu 300 mai mulți decât anul precedent. Din aceștia 1643 la facultatea de drept (cu 312 mai mulți decât anul trecut).

Câți evrei au emigrat din România? Din o statistică compusă de oficiul statistic al ministeriului român de interne rezultă, că în anul 1899 au emigrat din România 3375 evrei, în anul 1900 16,678, în anul 1901 3401, în 1902 8974, în 1903 6671 și în anul 1904 2682 — cu totul au emigrat deci de la 1899—1904 41,281 evrei din România.

Ar fi acum interesant, dăcă statistica numită ne-ar arăta și câți evrei s'au pripășit în timpul acesta din Galiția, Bucovina, Rusia și Ungaria prin România.

Clopotele catedralei. Cetim în „S. D. Tgbliit“ din Sibiu următoarele: Clopotul cel mare, care este deja așezat în unul din turnurile catedralei gr. or., a fost tras ér Luni la amiazi pentru întâiași dată. Clopotul are un sunet frumos, dér ceva nădușit.

Societatea „Armonia“. Din Cernăuți ni-se scrie: Comitetul „Armoniei“, societate pentru cultivarea și răspândirea mu-

sicei naționale în Bucovina, ales în adunarea generală din 4 l. c., s'a constituit în ședința sa din 6 l. c. în următorul mod: President: Tudor cav. de Flondor, propr. mare și deputat; vice-pres.: Teodor Bujor, director la liceu. Secretar: Dr. Emilian Slușanschi, auscultant. Cassar: Dionisiu Dașchevici, oficial comunal. Bibliotecar: Nistor Hudema, student în științe. Econom: Mihai Piteiú, învățător superior. Controlor: Ștefan Scalat, pract. în concept și George Bărtoiu, absolvent al facultății de drept. Aranjori: Dimitrie Turcan, asistent silvic și Constantin Șandru, student în științe. Membri: Dr. Nicu Cotlarciuc, bibliotecar la univ., Victor Tomasciuc, pract. la trib. și Numitor Litviniuc, absolvent al facultății de drept.

Căsătoria moștenitorului Germaniei. Data căsătoriei prințului imperial al Germaniei a fost fixată la 22 Martie, ziua aniversară a născerei împératului Wilhelm I. Noii căsătoriți vor locui, în timpul veșei palatul de marmoră, în împrejurimile Potsdamului, și iérna în castelul din Potsdam. Mai târziu se va restaura pentru dênșii castelul de la Babelsberg, care fusese reședința favorită a împératului Wilhelm I.

O școlă populară de musică. Ministerul român al instrucțiunii a aprobat cererea societății musicale „Hora“ de sub presidenția d-lui I. N. Cezărescu, de a deschide o școlă populară de musică. Inaugurarea școlii s'a făcut Duminecă 5 Decemvrie a. c. v. în localul Școlii Gulescu, unde se vor ține și cursurile de musică. Cu ocazia inaugurării, Soc. „Hora“ s'a dat o serată musicală la care au cântat d-nele Herăscu, Camelia Mihăilescu-Udrisky, tenorul Stănescu, corul bărbătesc și mixt al soc. „Hora“ sub conducerea d-lui Juarez Movillá. Școlă populară de musică va avé 2 serii de elevi: unii cari vor învăța musică de plăcere, cu scopul de a se iniția atât, încât să se pótă distra pe ei și un cerc intim; alții cari doresc să se specializeze și cari vor urma programa Conservatorului. Se vor primi elevi de ori-ce vîrstă și naționalitate și de ori-ce profesiune (funcționari publici, comercianți, meseriași etc.)

Expozițiuni artistice. Cunoscutul și apreciatul pictor român d-l Ștefan Popescu a organizat în palatul Ateneului din București o bogată expozițiune de tablouri, care va sta deschisă de la 5 Dec. 1904 până la 1 Ianuarie 1905 st. v. Tot Duminecă s'a deschis în rotunda Ateneului român expozițiunea de picturi și caricaturi a d-lor St. Luchianu și N. S. Petrescu, doi artiști merițoși.

Henri Mosse, un tinér avocat din Lyon, care și-a propus să facă în timp de patru ani o călătorie în jurul lumii pe jos, s'a prezentat ađi la redacția noastră. Dînsul și-a început călătoria la 14 Iunie în Smirna și a făcut până acum ruta: Smirna-Constantinopol-Sofia-București-Galați-Odessa. Aici a fost cãțva timp arestat ca spion japonez. În România a fost bine primit peste tot locul. Trecénd însé la noi, nu i-a mers prea bine. D-l Moss se jeluia că a fost bătut (!) deja de două ori, ér aici în Brașov prezentându-se la diferitele autorități i-sa refusat a i-se pune stampila, cu care se legitimează. D-l Mosse va pleca de aici la Zimony, Belgrad, spre Zagrab.

Militare. D-l Dr. Elia Ganea domiciliat în Stayr, a fost numit medic asistent în rezervă la spitalul de garnison nr. 21 din Timișóra. — D-l Virgil Piso locotenent supranumerar, a fost numit la reg. 63.

Distincțiune. Din Caransebeș se scrie: D-l Constantin Burdia, președintele Comunității de avere, a fost distins de Maj. Sa. cu ordinul „Francisc Iosif“.

„Reuniunea a doua de înmormântare din Deva“

Intemeiată la 1886.

(Convocare.)

Pe baza §-lui 14 litera f. din statute, convoc membrii „reuniunii a doua de înmormântare din Deva“ la *adunarea generală ordinară a XIX-a*, ce se va ține la 13/26 Decemvrie 1904, Luni, după ameađi la 2 óre, a doua zi de Crăciunul apusean, în sala primăriei din Deva.

Pe baza §-lui 11 litera e., din statute, pun la ordinea de ăi obiectele:

1. Directorul înaintéză diarele în cari s'a publicat convocarea și lista vidimată de membri reuniunii, pentru a statori, dăcă s'au observat formalitățile prescrite în §-ul 11 din statute: spie a se pute lua,

hotăriri obligătóre pentru toți membrii reuniunii.

2. Vorbirea de deschidere și raportul general al directorului, amésurat § 14 f., din statute, despre lucrarea sa și a comitetului administrativ în decursul anului 1903. Cererea absoluturului în legătură cu

3. Înaintarea rațiocinului pe anul 1903, aprobat de comitetul administrativ cu recomandarea absoluturului. Hotărîre.

4. Raport extraordinar despre lucrarea directorului și a comitetului administrativ, precum și starea reuniunii în decursul anului 1904, până la 26 Decemvrie 1904, în legătură cu:

propunerea motivată a directorului și a mai multora, ca

a., adunarea generală să ridice numărul membrilor reuniunii la 25.000, pe baza §§-lor 2. și 11 litera d., din statute;

b., adunarea generală să apróbe hotărîrile comitetului administrativ, privitóre la *administratiia decentralisată*, a conducerii unitare și a manipulațiunii fondului comun al reuniunii: pe baza §§-lor 11 și 13. litera e. Propuneri meritorice, înaintate comitetului cu cel puțin 3 zile înainte.

Hotărîre.

5. Alegerea 1 director, 1 secretar, 1 cassar și 12 membri în comitetul administrativ, amésurat §-lui 11 și 12.

6. Afaceri grabnice. Propuneri și interpelațiuni de sine stătátóre, înaintate în scris directorului, trecute și admise prin comitetul administrativ.

Din ședința comitetului administrativ ținută în

Deva, la 28 Noemvrie 1904.

Augustin Nicórđ m. p.
director.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 20 Decemvrie. Conferența partidului liberal a decis alegerea unui comitet de candidare pentru nouele alegeri și publicarea unui manifest electoral.

Budapesta, 19 Decemvrie. Amânarea din nou a dietei până la 28 Decemvrie a fost o adevărată surprisă pentru opozițiune, care spera că Tisza va primi să negocieze cu ea. Înainte de ședința de ađi contele Andrassy făcù óre-cari propunerii contelui Tisza. Acesta însé a refusat ori-ce negocieri. — Când ministrul președinte Tisza a remis președintelui reșcriptul regesc de amânare a ședințelor, Lengyel Zoltan strigá: „*Multe scrisori mai scrie moșneagull!*“ ér la strigările guvernamentalilor: „*trăescă regele*“, opoziția a răspuns: cu „*trăescă constituția*“. — Organele opoziției declară, că chiar dăcă se va vota până la 1 Ianuarie indemnitatea, acésta nu se va considera de legal și valabil și se va face agitațiune pentru refuzarea de a plăti dări și a da recruți.

Cifu, 22 Decemvrie. Refugiații ruși sosiți aici de la Port-Arthur declară, că cetatea va rezista încă mult timp. Japoneseii au pierdut până acum în decursul asediului mai mult de 60,000 ómenii și dăcă vréu să dobîndescă rezultate decisive, *trebuie să mai jertfescă cel puțin atâți ómenii* Maiorul Micenov, care a luat parte la luptele în jurul colinei de 203 m. spune, că Japoneseii au avut pierderi enorme. Companii întregi au cădút. De trei ori au dat asalt până când au aprins depositul de lemne și de cărbuni. Flacăriile uriașe au fost mánate de vânt cãtră Ruși, cari fură siliți să se retragă.

Londra, 20 Decemvrie. Din Cifu se anunță, că o parte a torpilórelor japoneze au plecat spre Singapore.

Tokio, 20 Decemvrie. Fortul de nord Vukikvanșan a fost cucerit de Japonesei.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil Traian H. Pop.

»Romana«

este titlul broșurei, care a apărut în editura tipografiei A. Mureșianu, cu descrierea și explicarea dansului nostru de salon

„Romana“ dans de colônă în 5 figuri *Descrisă și explicată împreună cu muzica ei, după compunerea ei originală.* Cu-o introducere („în loc de prefață“) de *Tunaru din Dumbrău, Popa.* — Tipografia Aurel Mureșianu, Brașov 1903.

A trecut deja o jumătate de secol, de când, în epoca renașterii noastre naționale, s'a compus și înființat în Brașov „Romana“, unicul dans de colônă român. În iarna anului 1901, cu ocaziunea jubileului de 50 de ani de la fondarea Reuniunii femeilor române, s'a serbat la balul festiv ce s'a dat în Brașov cu ocaziunea acesta și jubileul de 50 de ani al „Romanei“. La acest jubileu vre-o 20 de părechii, damele purtând costum național, au jucat „Romana“ jubilară, adică au executat acest dans în tocmă după regulile și prescrierile originale, cum s'a executat înainte cu 50 de ani la primul bal al „Reuniunii“.

Autorul broșurei explică „Romana“ în strînsă legătură cu muzica ei după aceste reguli și prescrieri originale, fără abaterile și erorile, ce cu timpul s'au furișat în acest dans. (Explicarea figurilor o face alături și în limba germană.)

Meritul autorului broșurei mai sus anunțate este, că a fixat regulile originale ale „Romanei“, ca ori și unde în ținuturile și țările locuite de Români acest dans de colônă român să pōtă fi studiat și jucat cum se cade și uniform. De aceea a adăns la finea broșurei și textul frumoșei și atrăgătoare muzice a „Romanei“, explicând printr-un note toate mișcărilor dansului după tactele muzicii. Pe lângă popularitatea, de care se bucură dansul „Romana“ pretutindeni între noi, a fost tot-deuna o dorință viuă a publicului nostru de a o vedea jucându-se bine, esact și uniform. Credem, că broșura de față, care face istoricul și descrierea figurilor dansului cu multă îngrijire și acurateță, va satisface pe deplin dorinței generale.

Broșura este în cuart mare, hârtie fină și tipar elegant, cu adănsul unei cōle de note (muzica „Romanei“ cu explicări) și costă numai 2 cor. 50 bani (plus 5 bani porto-postal) pentru România 3 lei.

„Romana“ se pōte procura de la tipografia A. Mureșianu, Brașov.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov, se pot procura următoarele cărți:

(La cărțile aici înșirate este a se mai adăuge pe lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru recomandăție.)

Cărți de rugăciuni și predicii.

Cuvântări bisericesci scrise de Ioan Papiu Tom. III Prețul 3 cor., plus 20 b. porto.

Cuvântări bisericesci de Ioan Papiu: tomul III cuprinde cuvântări bisericesci acomodate pentru ori-ce timp; și pentru toate sărbătorile de peste an. Pe lângă predicii, se mai află în text câte-o instructivă notiță istorică privitoare la însemnătatea diferitelor sărbători. Fiă-care tom separat costă 3 cor. (plus 10 b. porto).

Predicii pentru Duminicile de peste an, compuse după catechismul lui Decharbe, de V. Christe. Conține predicii dela Duminica XI după Rosali până la Duminica Vameșului. Prețul cor. 1.60 (prin postă cor. 1.70.)

Cuvântări bisericesci pre sărbătorile de preste an scrise de Ioan Papiu. Preț. 3 cor. (pl. 30 b. porto.)

„Cartea Durerii“ de Emil Bougaud, tradusă din originalul francez de Iacob Nicolescu,, editura lui Dr. E. Dăianu. Timișoara 1895. O cărticică de mângăere sufletescă, care costă legată 3 cor. (plus 10 b. porto).

„Cuvântări bisericesci de Massillon“ traduse din originalul francez de Ioan Genț protopop gr.-cat. român al diecezei de Oradea-mare. — Deja la 1898 a apărut în Oradea-mare cartea cu titlul de mai sus care cuprinde 17 predicii de ale vestitului orator eclesiasc francez. Predicile sunt împărțite de traducător după anul bisericesc răsăriten, și fie-care este pusă la acea Duminică sau sărbătoare, cu a cărei evanghelie se potrivește predica. Un volum elegant de preste 400 pagini în 8° cu portretul lui Massillon. — Traducerea se distinge printr-un limbajiu ales. — Prețul 5 corone (6 Lei 50) plus 30 bani porto.

Cuvântări funebre și iertăciuni din autori renumiți, prelucrate de Titu Budu. Tom. II. preț. 2 cor. (plus 20 b. porto.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 19 Decembrie n. 1904.

Renta ung. de aur 4 ^o / _o	118.55
Renta de corone ung. 4 ^o / _o	98.05
Impr. căil. fer. ung. în aur 3 ¹ / ₂ ^o / _o	88.70
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 ^o / _o	97.95
Bonuri rurale croate-slavone	98.50
Impr. uug. cu premii	210.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	163.—
Renta de hârtie austr.	100.15
Renta de argint austr.	100.05
Renta de aur austr.	119.55
Renta de corone austr. 4 ^o / _o	100.30
Bonuri rurale ungare 3 ¹ / ₂ ^o / _o	91.25
Losuri din 1860.	156.50
Acții de-ale Băncei austro-ungară	16.38
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	800.50
Acții de-ale Băncei austr. de credit	674.—
Napoleondori	19.06
Mărci imperiale germane.	117.55
London vista.	239.37 ¹ / ₂
Paris vista	95.22 ¹ / ₂
Note italiene	95.20

Cursul pieței Brașov.

Din 20 Decembrie n. 1904.

Bancnote rom. Cump. 18.64 Vënd. 18.70	
Argint român. „ 18.40 „ 18.64	
Napoleond'ori. „ 19.06 „ 19.10	
Galbeni „ 11.20 „ 11.30	
Ruble Rusesci „ 2.53 „ 2.54	
Mărci germane „ 117.20 „ 117.40	
Lire turcesci „ 21.50 „ 21.60	
Seris. fonc. Albina 5 ^o / _o 101.— „ 102.—	

Nr. 2146—1904.

Publicațiune de licitație a zălogelor pentru dajdie.

În virtutea §-lui 69 a art. de lege XLIV din anul 1883, se vor vinde cu licitație publică zălogele ce se află încă în mâna restanțierilor cu dajdie, aruncuri și taxe cu acea, adăogare, că obiectele zălogite, a căror valoare nu trece peste 100 cor., se vor vinde și sub prețul cu cât s'au prețuit; acelea obiecte însă, a căror valoare e mai mare de 100 corone, numai atunci, decă cel puțin ³/₄ din valoare se va oferi.

Terminul licitației s'a statorit pe ziua de 29, 30 și 31 Decembrie a. c. dela 9—12 ore înainte de prânz în piață, înainte sfatului.

Acesta se aduce la cunoștință publică cu acea observare, că prețul trebuie plătit imediat.

Brassó, 20 Decembrie 1904.

1—2,1590. Magistratul orașenesc.

Nr. 10237—1904.

PUBLICAȚIUNE

referitoare la vîndarea zălogelor de dare.

Direcțiunea financiară din loc a dispus cu ordinul din 30 Noembrie a. c. Nr. 41888—1904, că restanțele de dare se se încasseze fără amânare și anume pentru scopul acela se se transporteze obiectele zălogite în magazinul de zălogire orașenesc și apoi se se vîndă prin licitațiune.

Provocăm deci pe toate partidele, cari sunt în restanță cu darea seú cu competențe, că acelea se le plătescă în timpul cel mai scurt, căci la din contră obiectele zălogite se vor transfera și se vor vinde prin licitațiune.

Brassó, în 15 Decembrie 1904.

1—3,(1589). Perceptoratul orașenesc.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fil. se vinde la zaraful Dumitru Pop și la Eremias Nepoții.

Anunț.

FARMACIA mea, aflătoare într'un ținut locuit curat de Români, cu vîndare anuală de 6000 cor., și bine asortată, e de vîndare.

HEGYESY ÁRPAD
7—10,1578 Kápolnok-Monostor.

Abonamente la „Gazeta Transilvaniei“ se pot face ori și când pe timp mai îndelungat seú lunar.

Liferant al Curții Ces. și reg.

M. Neumann

Wien, I. Kärntnerstrasse 19.

Costume de băieți de școlă . . . Cor. 10	Costume de fetițe . . . Cor. 16
Costume de băieți matrosi „ 12	Jachete bord de fetițe . . . „ 16
Jachetă bord „ 16	Jachete de fetițe „ 20
Saco de băieți pentru patinat „ 20	Saco de fetițe pentru patinat „ 20

La comande se se arăte etatea.

Cataloge ilustrate gratis.

Comande din provincie cu ramburs.

Ce nu convine, se restituie bani.

1528,12—12.

Cruce seú stea dublă electro-magnetică

Patent Nr. 86967.

Nu e crucea lui Volta.

Nu e mijloc secret.

Vindecă și înviorază

pe lângă garanție.

Deosebită atențiune e a acest aparat vindecă boala

se da împrejurării, că le vechi de 20 ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra: durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunei sîngelui, anemie, amețeli, ținuturi de ureche, bătăle de inimă, sgărçiri de inimă, asmă, auțul greu, sgărçiri de stomac, lipsa poftei de mîncare, reaceală la mîni și la picioare, reumă, podagră, ischias, udul în pat, influența, insomnie, epilepsia, circulația neregulată a sîngelui și multor altor bóle, cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. — În cancelaria mea se află atestate încurse din toate părțile lumii, cari prețesc cu mulțimire invențiunea mea și ori-cine pōte examina aceste atestate Acel pacient. care în decurs de 45 zile nu se va vindeca, i-se retrimite banii. Unde ori-ce încercare s'a constatat zădarnică, rog a proba aparatul meu.

Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu e permis s'ese confundă cu aparatul „Volta“, de ore-ce „Ciasul-Volta“ atât în Germania cât și în Austro-Ungaris a fost oficial oprit, fiind nefolositor. pe când aparatul meu e în genere cunoscut apreciat și cercetat. Deja iestinatatea crucei male electro-magnetice o recomandă îndeosebi

Prețul aparatului mare e 6 cor.

Prețul aparatului mic e 4 cor.

folosibil la morburii, cari nu sunt mai vechi de 15 ani.

folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă.

Expediție din centru și locul de vîndare pentru țără și streinătate etc.

MÜLLER ALBERT, Budapesta, V, Strada VADÁSZ 42 A./E. colțul strada Kálmán.

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Têrgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provădut cu cele mai bune mijlōce tehnice și fiind bine asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pus în pozițiune de a putē esecuta ori-ce comande cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE
ÎN AUR, ARGINT ȘI COLORI.

REGISTRE și IMPRIMATE
pentru toate speciile de serviciuri.

CĂRȚI DE ȘCIINȚA,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

BILANȚURI.

STATUTE.

Compturi, Adrese,
Circulare, Scrisori.

FOI PERIODICE.

Coverte, în toată mărimea.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI
și RESTAURANTE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE

ANUNȚURI.

BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Brașov Têrgul Inului Nr. 30, în etagiul, înderept în curte. — Prețurile moderate. — Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.